

คอลัมน์ “จากท่าพระจันทร์ถึงสนามหลวง”

ผู้จัดการรายวัน ฉบับวันศุกร์ที่ 15 พฤศจิกายน 2539

คู่มือการเลือกตั้งสำหรับประชาชน (2)

รังสรรค์ ฤษะพรพันธุ์

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นกลุ่มคนที่น่าสงสารในฤดูกาลเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บางคนว่าเหวเพราะขาดรัก และไม่รู้จะหันไปพึ่งใคร แต่ส่วนใหญ่สับสน เพราะต้องฟังเสียงโฆษณาทั้งจากทางราชการและผู้สมัครรับเลือกตั้ง ครั้นจะพักผ่อนด้วยการฟังรายการวิทยุหรือชมรายการโทรทัศน์ ก็มีอาจหลีกเลี่ยงโฆษณาทางการเมืองไปได้

คู่มือฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้คนที่ว่าเหวและสับสนในสังคมการเมืองที่อุดมด้วยความฉ้อฉลดังที่เป็นอยู่

กฎข้อที่หนึ่ง จงมีความมั่นใจในตนเอง หากท่านยังมีความมั่นใจไม่เต็มร้อย จงออกไปยืนกลางทุ่ง สูดอากาศบริสุทธิ์ให้เต็มปอด และระดมความมั่นใจให้เต็มหัวใจ แล้วฟังสมาธิเพื่อตัดสิ้นใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง สิทธิการเลือกตั้งเป็น ‘ทรัพย์สิน’ ของท่าน ท่านจะใช้ ‘ทรัพย์สิน’ นี้หรือไม่ และจะใช้อย่างไร ล้วนขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของท่านแต่เพียงผู้เดียว จงประเมินผลประโยชน์ที่ได้เทียบกับต้นทุนที่ต้องเสียจากการใช้สิทธินี้ หากเห็นว่าคุ้ม จงเดินเข้าคูหาเลือกตั้ง หากเห็นว่าไม่คุ้ม จงพักผ่อนอยู่กับบ้านหรือเที่ยวเตร่ตามใจชอบ สบายกว่ากันแยะเลย จงสำเนียงกว่า ไม่มีช่วงเวลาใดที่นายอำเภอผู้หวังได้ดีจากการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน และนักเลือกตั้งผู้หวังจรรยาสุภาพ จะอยู่ในเงื้อมมือของท่านเท่ากับช่วงเวลานี้ อีกแล้ว

กฎข้อที่สอง จงอย่าเลือกคนดี ยิ่งพรรคการเมืองที่โฆษณาตัวเองว่าเป็นพรรคของคนดีด้วยแล้ว ยิ่งต้องหนีห่าง ใครก็ตามที่ตะโกนก้องเวที่ปราศรัยหาเสียงว่า “กูดีกว่ามึง” ต้องเมินหน้าหนี แต่อย่าลืมจดเบอร์และชื่อ แล้วบอกต่อๆกันไปว่า อย่าไปเลือก เจ้าเงาะมียอมเผยให้เห็นสังข์ทองฉันใด คนดียอมไม่โฆษณาตัวเองฉันนั้น สภาเป็นโรงงานผลิตบริการความไม่ดี ไม่มีเทพ มีแต่มาร เพราะไม่ปรากฏว่าอมารหรืออัมมารเป็นสมาชิกสภา คนดีที่เดินเข้าสภาแห่งนี้ ล้วนกลับออกมาเป็นคนไม่ดี ส่วนที่ยังรักษาความดีอยู่ได้บ้างมักจะเป็น ส.ส. สมัยแรก หรือมิฉะนั้นก็เท่งทีงก่อนครบวาระ การเลือกคนดีเข้าสภาจึงเป็นยุทธวิธีในการลดทอนจำนวนคนดี

ในสังคมไทย ซึ่งเป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งชาติอย่างยิ่ง หากต้องการให้คนดีเป็นคนดีต่อไป จงให้คนดีอยู่นอกสภา

กฎข้อที่สาม จงอย่าเลือกคนมีความรู้ สุภาสิตโบราณกล่าวว่า ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด เมื่อยังไม่สามารถช่วยตัวเองให้ตลอดรอดฝั่งได้ จะอาสาช่วยคนอื่นได้อย่างไร ยิ่งพรรคการเมืองที่โฆษณาตนเองว่ามีคุณภาพคับแก้วด้วยแล้ว ยิ่งต้องฟังหูไว้หู จงระลึกถึงอมตพจน์ของเหล่าจื้อที่ว่า คนรู้ไม่พูด คนพูดไม่รู้ อมตพจน์นี้ยื่นหยัดต่อการพิสูจน์มากกว่าสองพันปีแล้ว ในสังคมการเมืองที่อุดมด้วยความซื่อฉลาด คนมีความรู้เป็นสัตว์จำพวกที่เป็นอันตรายต่อแผ่นดิน เพราะสามารถใช้ความรู้ไปในทางซื่อฉลาดได้มากขึ้นและแนบเนียนขึ้น จงหนีห่างคนมีความรู้ที่แสวงหาอำนาจ

กฎข้อที่สี่ จงอย่าเลือกคนชื่อสัตย์ อมตพจน์ของรังสรรค์ ธนะพรพันธุ์ กล่าวไว้นานแล้วว่า คนชื่อไม่พูด คนพูดไม่ชื่อ ทั้งนี้มิได้มีความหมายว่า คนใบ้เท่านั้นที่เป็นคนชื่อ หากแต่มีความหมายว่า คนที่ชื่อสัตย์นั้นไม่เคยโอ้อวดความชื่อสัตย์ของตนเอง เพราะความชื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่ตัดสินโดยผู้อื่น ใครก็ตามที่โฆษณาความชื่อสัตย์ของตนเอง ใครคนนั้นคิดในข้องอในกระดุกมาแต่กำเนิด หากแม้มีผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นคนชื่อสัตย์จริง จงอย่าส่งเข้าสภา เพราะสภาเป็นสถาบันที่ทำลายความชื่อสัตย์ การส่งคนชื่อสัตย์เข้าสภาจึงเป็นการทำร้ายปิตุภูมิมาตุคาม เพราะทำให้จำนวนคนชื่อสัตย์ในแผ่นดินลดลง ในเมื่อสภาเป็นที่สิงสู่ของบรรดานักเลือกตั้งที่ไร้ความสัตย์ชื่อจำนวนมาก จำเป็นต้องส่งคนโกงไปคานอำนาจคนโกงด้วยกันในสภา คนชื่อนั้นมีอาจจับได้ไล่ทันเล่ห์เหลี่ยมคนโกง มีแต่คนโกงเท่านั้นที่ทันคนโกงด้วยกัน หนามยอกต้องเอาหนามบ่งฉันทใด คนโกงต้องถูกขจัดด้วยคนโกงฉันทนั้น

ในการนี้ จำเป็นต้องแยกแยะระหว่าง 'โกงได้' กับ 'โกงเป็น' พรรคการเมืองบางพรรคหัวหน้าพรรคเป็นตัวโกงเสียเอง นี้เรียกว่า 'โกงได้' แต่หัวหน้าพรรคบางพรรคสวมหน้ากากเป่าปูนจัน แล้วปล่อยให้ลูกพรรคสูบเลือดแผ่นดิน โดยตนเองหมั่นเทศนาเรื่องความชื่อสัตย์ต่อไป นี้เรียกว่า 'โกงเป็น' จงถามผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านว่าเป็นคนโกงหรือไม่ ใครก็ตามที่ยอมรับความคดโกงของตนควรอยู่ในข่ายได้รับเลือก และหากต้องเลือกระหว่างคนโกงสองประเภท ให้เลือก 'คนโกงเป็น' เหนือ 'คนโกงได้' สภาจะได้เต็มไปด้วยสมาชิกที่เต็มใจชั่วชวลละแสน

กฎข้อที่ห้า จงอย่าเลือกนักปฏิรูป นโยบายการปฏิรูปไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปการเมือง การปฏิรูปเศรษฐกิจ หรือการปฏิรูปสังคมกำลังเป็นที่โหยหาของคนจำนวนมากไม่น้อย พรรคการเมืองและนักเลือกตั้งจึงพากันโฆษณานโยบายการปฏิรูป จงอย่าเลือกพรรคการเมืองและ

นักเลือกตั้งที่โฆษณานโยบายการปฏิรูปเป็นสมัยที่สอง เพราะแสดงว่า สิ่งที่โฆษณาไว้ในสมัยแรก ยังมีได้ทำ หรือทำแล้ว แต่ล้มเหลว จงอย่าเลือกพรรคการเมืองและนักเลือกตั้งที่โฆษณานโยบายการปฏิรูปเป็นสมัยแรก เพราะแสดงถึงความเชื่องช้าไม่ทันการณ์ จงเลือกเฉพาะพรรคและนักเลือกตั้งที่มีนโยบายว่า หากได้รับเลือกตั้งเข้าสภาแล้วจะไม่ทำอะไรเลย โดยรอรับเงินเดือนและเบี้ยประชุมแต่เพียงอย่างเดียว การอยู่เฉยๆนอกจากแสดงถึงความสมถะและความพึงพอใจในสิ่งที่เป็นอย่างนี้ อันสอดคล้องกับพุทธวจนะแล้ว ยังเป็นการสร้างคุณูปการแก่แผ่นดินอย่างอเนกอนันต์ เพราะเท่าที่ผ่านมา สิ่งที่พรรคการเมืองและนักเลือกตั้งทำล้วนมีส่วนทำลายแผ่นดินทั้งสิ้น

กฎข้อที่หก จงอย่าเลือกคนจน สภาได้ชื่อว่าเป็นสถาบันที่ชำระล้างความจน คนจนที่เดินผ่านเข้าสภา เมื่อกลับออกมามักจะกลายเป็นคนรวย มีแต่คนซื้อบื้อเท่านั้นที่ไม่สามารถทวงถามความร่ำรวยออกจากสภา แต่คนจนเป็นกลุ่มที่สังคมพียงอนุรักษ์ และสังคมไทยก็มีชื่อเสียงในการอนุรักษ์คนจนมาช้านาน หากส่งคนจนเข้าสภาทั้งหมด ก็จะไม่มีคนจนเหลือไว้ในแผ่นดิน ชื่อเสียงของสังคมไทยในด้านการอนุรักษ์คนจนย่อมมลายหายไป เมื่อพิจารณาในแง่นี้แล้ว จะพบว่า คนจนช่วยทำประโยชน์ให้ประเทศชาติ เพราะปรากฏว่า เกือบไม่มีคนจนลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งทำให้คนจนไม่สูญเสียไปจากสังคมไทย

กฎข้อที่เจ็ด จงอย่าเลือกผู้สมัครที่ไม่รู้จักให้ การให้ทานเป็นคุณธรรมอันสูงส่ง เพราะนอกจากแสดงถึงความไม่ติดยึดแล้ว ยังสะท้อนถึงความเมตตากรุณาอีกด้วย ใครก็ตามที่ศึกษาพระเวสสันดรชาดกย่อมตระหนักในความซื่อนี้ ผู้สมัครที่ไม่รู้จักให้ นั้นจะหวังทำประโยชน์แก่ผู้อื่นย่อมยากที่จะเป็นไปได้ แต่ท่านต้องรู้จักแยกแยะว่า การให้ทานนั้นมีหลายแบบ นักเลือกตั้งบางคนควักกระเป๋าตนเองออกให้ แต่บางคนควักกระเป๋าคนอื่นมาแจกประชาชน จงแยกแยะลักษณะการให้ทานให้แจ่มชัด และตัดสินใจกันเองว่าจะเลือกนักเลือกตั้งประเภทใด

กฎข้อที่แปด จงอย่าเลือกคนที่มีสัจจะวาจา สังคมการเมืองเป็นวังวนที่ก่อให้เกิดการตระบัดสัตย์ สัจพจน์ของสังคมนี้ก็คือ ไม่มีมิตรแท้ ไม่มีศัตรูถาวร คนที่มีสัจจะวาจาเมื่อเข้าสู่วังวนทางการเมืองย่อมกลายเป็นคนตระบัดสัตย์ได้โดยง่าย รายงานการวิจัยเรื่องหนึ่งซึ่งอาศัยข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า นักเลือกตั้งมิได้รับรู้สุภาษิตไทยที่ว่า เสียชีพอย่าเสียสัตย์ การส่งคนที่ยึดมั่นในสัจจะวาจาเข้าสภา ไม่เพียงแต่เป็นการทำลายคนดีเหล่านั้นเท่านั้น หากยังทำให้สังคมไทยกลายเป็นสังคมที่ไร้สัจจะอีกด้วย การเลือกคนตระบัดสัตย์เข้าสภาจึงเป็นการจำกัดความตระบัดสัตย์มิให้กลายเป็นมะเร็งคุกคามสังคมไทย ใครที่หาเสียงว่าจะให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด แต่มีอำนาจแล้วเปลี่ยนนโยบายก็ดี ใครที่หาเสียงว่าจะปฏิรูปการเมืองแต่ทำแช่เขื่อนเมื่อมีอำนาจก็ดี และใครที่ประกาศนโยบายแจกที่ดินให้คนจน แต่แล้วกลับนำไปแจกให้

คนรวยและสมุณบริวารก็ดี คนเหล่านี้บรรลุปรมัตถธรรมแห่งความตรึงตัว สมนครที่จะส่งเข้า สภาต่อไป มิฉะนั้นสภาจะเป็นสถาบันของคนตรึงตัว โดยคนตรึงตัว และเพื่อคนตรึงตัว ได้อย่างไร หากปล่อยคนเหล่านี้อยู่นอกสภา ร่างแต่จะทำลายคุณธรรมในสังคมซึ่งมีผู้น้อยนิดอยู่แล้ว และเป็นอันตรายต่อเยาวชนของชาติอย่างยิ่ง

กฎข้อที่เก้า จงอย่าเลือกผู้ชาย แม้ผู้ชายมีส่วนสร้างโลก แต่ผู้ชายก็มีบทบาท ในการทำลายไม่แตกต่างจากมนุษย์เพศอื่น การที่สภามีความวิปริตส่วนสำคัญเป็นเพราะการ ขาดความสมดุลทางเพศ โครงสร้างทางเพศของสมาชิกสภามีได้สอดคล้องกับโครงสร้างของ สังคมโดยส่วนรวม จึงสมควรพิจารณาเลือกสมาชิกเพศหญิงมากขึ้น เพื่อให้สภามีภาวะสมดุล ทางเพศ อนึ่ง ด้วยเหตุที่มนุษย์ไร้เพศมีจำนวนเพิ่มขึ้นในสังคมไทย ดังนั้น สภาจึงควรที่จะมี สมาชิกที่ไร้เพศเพิ่มขึ้นด้วย

กฎข้อที่สิบ จงอย่าเลือกคนเตี้ย ความเตี้ยเป็นบ่อเกิดของความทะเยอทะยาน ความขี้ขลาดพิจารณาได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า คนเตี้ยมักต้องเงยหน้าในยามพูดคุยกับคนสูง ไม่มีคน เตี้ยคนใดก้มหน้าพูดคุยกับคนสูง คนสูงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ คนสูงมีแต่ต้องถ่อมตน ด้วยเหตุ ที่ต้องก้มหน้าในยามพูดคุยกับคนเตี้ยนั่นเอง ไม่มีงานวิจัยชิ้นใดที่ค้นพบว่า คนสูงเงยหน้าคุยกับ คนเตี้ย เว้นแต่ในยามที่นั่งหรือนอน ความทะเยอทะยานของคนเตี้ยก่อให้เกิดวิกฤติการณ์แก่ มนุษยชาตินับครั้งไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็นกรณีโปเลียนหรือฮิตเลอร์ ในประวัติศาสตร์การเมืองไทย เมื่อท้องฟ้าสีทองผ่องอำไพ และคนเตี้ยเป็นใหญ่ในแผ่นดิน เมืองไทยมักจะต้องเผชิญกับ วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจหรือวิกฤติการณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ งานวิจัยเรื่องหนึ่งพบว่า ระดับ ความสูงของผู้นำมีสหสัมพันธ์กับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ประเทศที่มีผู้นำสูงสามารถเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้มากกว่าประเทศที่มีผู้นำเตี้ย สหสัมพันธ์ ดังกล่าวนี้มีค่าสูงยิ่ง ด้วยระดับความเชื่อมั่น 99.99% Coffee Statistics เท่ากับ 5.4321 Cocaine-Heroine Test เท่ากับ 1.2345 และ Watson-Sherlockholm Index เท่ากับ 0.8555

จงพิจารณาคู่มือการเลือกตั้งที่นำเสนอข้างต้นนี้อย่างถ่องแท้ อย่าเชื่อโดย ไม่ไตร่ตรอง

หมายเหตุ บทความตอนหนึ่งที่หนึ่งของบทความชื่อเดียวกันนี้ตีพิมพ์ใน *ผู้จัดการรายวัน* ฉบับวันศุกร์ที่ 23 มิถุนายน 2538 ขณะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปีนั้น